

Keskiviikko 13. helmikuuta 2019

P8_TA(2019)0098

Euroopan tulevaisuudesta käytävän keskustelun tilanne**Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. helmikuuta 2019 Euroopan tulevaisuudesta käytävän keskustelun tilanteesta (2018/2094(INI))**

(2020/C 449/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen, Euroopan sosiaalisen peruskirjan, sen lisäpöytäkirjan ja sen tarkistetun version,
- ottaa huomioon SEUT 295 artiklan,
- ottaa huomioon 27:n EU:n valtion- tai hallitusten päämiehen epävirallisen kokouksen 29. kesäkuuta 2016,
- ottaa huomioon 27 jäsenvaltion 16. syyskuuta 2016 antaman Bratislavan julkilausuman ja etenemissuunnitelman,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan EU:n järjestelmän perustamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin toiminnan parantamisesta hyödyntämällä Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin nykyisen toimielinrakenteen mahdollisista kehityskuluista ja mukautuksista ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman euroalueen budjettikapasiteetista ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 16. maaliskuuta 2017 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan perustuslaillisista, oikeudellisista ja institutionaalisista vaikutuksista: Lissabonin sopimuksen antamat mahdollisuudet ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 1. maaliskuuta 2017 julkaistun komission valkoisen kirjan ja viisi sen jälkeistä pohdinta-asiakirjaa (COM(2017)2025, COM(2017)0206, COM(2017)0240, COM(2017)0291, COM(2017)0315, COM(2017)0358),
- ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2017 annetun Rooman julistuksen,
- ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan 29. maaliskuuta 2017 antaman ilmoituksen aikeestaan erota Euroopan unionista,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2017 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean päätöslauselman aiheesta ”Euroopan komission valkoinen kirja Euroopan tulevaisuudesta ja muu kehitys” ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2017 annetun alueiden komitean päätöslauselman aiheesta ”Euroopan komission valkoinen kirja Euroopan tulevaisuudesta – Pohdintaa ja skenaarioita: EU27 vuoteen 2025 mennessä” ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 215, 19.6.2018, s. 162.

⁽²⁾ EUVL C 242, 10.7.2018, s. 24.

⁽³⁾ EUVL C 252, 18.7.2018, s. 215.

⁽⁴⁾ EUVL C 252, 18.7.2018, s. 201.

⁽⁵⁾ EUVL C 252, 18.7.2018, s. 235.

⁽⁶⁾ EUVL C 263, 25.7.2018, s. 125.

⁽⁷⁾ EUVL C 345, 13.10.2017, s. 11.

⁽⁸⁾ EUVL C 306, 15.9.2017, s. 1.

Keskiviikko 13. helmikuuta 2019

- ottaa huomioon kansallisten parlamenttien eri lausunnot komission valkoisesta kirjasta ja pohdinta-asiakirjoista Euroopan tulevaisuudesta,
- ottaa huomioon komission puheenjohtajan Jean-Claude Junckerin 12. syyskuuta 2018 pitämän puheen unionin tilasta vuonna 2018,
- ottaa huomioon komission puheenjohtajan Jean-Claude Junckerin 13. syyskuuta 2017 pitämän puheen unionin tilasta vuonna 2017 ja 24. lokakuuta 2017 julkaistun Junckerin etenemissuunnitelman kohti yhtenäisempää, vahvempaa ja demokraattisempaa unionia (COM(2017)0650),
- ottaa huomioon Ranskan presidentin Emmanuel Macronin Sorbonnessa 26. syyskuuta 2017 pitämän puheen aiheesta ”Aloite Euroopan puolesta: suvereeni, yhtenäinen ja demokraattinen Eurooppa”,
- ottaa huomioon EU:n valtion- ja hallitusten päämiesten epävirallisen Tallinnan huippukokouksen 29. syyskuuta 2017,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston kokouksessa 19.–20. lokakuuta 2017 hyväksytyt EU-johtajien asialistan,
- ottaa huomioon 17. marraskuuta 2017 annetun neuvoston, parlamentin ja komission toimielinten välisen julistuksen Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista,
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2017 annetun komission etenemissuunnitelman Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelemiseksi (COM(2017)0821) ja erityisesti ehdotuksen Euroopan valuuttarahaston perustamisesta (COM(2017)0827), ehdotuksen jäsenvaltioiden finanssipolitiikan vastuullisuutta ja julkisen talouden keskipitkän aikavälin linjausta vahvistavista säännöksistä (COM(2017)0824) ja tiedonannon Euroopan talous- ja finanssiministeristä (COM(2017)0823),
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston kokouksen 14.–15. joulukuuta 2017 ja sen yhteydessä pidetyn johtajien kokouksen ja euroalueen huippukokouksen,
- ottaa huomioon 20 jäsenvaltiota edustavien 26 kansallisen parlamentin 20. joulukuuta 2017 lähettämän kirjeen päätöksenteon avoimuudesta neuvostossa,
- ottaa huomioon Euroopan unionin eteläisten jäsenvaltioiden (Kypros, Ranska, Kreikka, Malta, Portugali ja Espanja) huippukokouksessa 10. tammikuuta 2018 hyväksytyt julkilausuman aiheesta ”Bringing the EU forward in 2018” sekä Visegrad-maiden (Puola, Slovakia, Tšekki ja Unkari) 26. tammikuuta 2018 antaman julkilausuman Euroopan tulevaisuudesta ja Alankomaiden, Irlannin, Latvian, Liettuan, Ruotsin, Suomen, Tanskan ja Viron valtiovarainministeriöiden 6. maaliskuuta 2018 antaman yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon 13. helmikuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Tuloksia tuottava EU: institutionaalisia vaihtoehtoja Euroopan unionin toiminnan tehostamiseksi” (COM(2018)0095),
- ottaa huomioon 14. helmikuuta 2018 annetun komission suosituksen (EU) 2018/234 vuonna 2019 pidettävien Euroopan parlamentin vaalien eurooppalaisen luonteen korostamisesta ja vaalimenettelyn tehostamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 27 valtion- ja hallitusten päämiehen epävirallisen kokouksen 23. helmikuuta 2018,
- ottaa huomioon 1. maaliskuuta 2018 antamansa päätöslauselman perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa vuonna 2016 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2018 antamansa päätöslauselman perussopimusten määräysten täytäntöönpanosta kansallisten parlamenttien osalta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 2. toukokuuta 2018 annetun komission ehdotuksen neuvoston asetukseksi vuosia 2021–2027 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta (COM(2018)0322),
- ottaa huomioon 2. toukokuuta 2018 annetun komission ehdotuksen neuvoston päätökseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä (COM(2018)0325),

⁽¹⁾ EUVL L 45, 17.2.2018, s. 40.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0056.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0186.

Keskiviikko 13. helmikuuta 2019

- ottaa huomioon 17. toukokuuta 2018 pidetyn EU:n ja Länsi-Balkanin maiden huippukokouksen,
 - ottaa huomioon 16. toukokuuta 2018 annetun Euroopan oikeusasiamiehen erityiskertomuksen strategisessa tutkimuksessa OI/2/2017/TE neuvoston lainsäädäntöprosessin avoimuudesta,
 - ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2018 annetun Mesebergin julistuksen,
 - ottaa huomioon 28. ja 29. kesäkuuta 2018 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 9. lokakuuta 2018 antaman lausunnon aiheesta ”Pohdintoja Euroopasta: alue- ja paikallisviranomaisten ääni pyrittäessä palauttamaan luottamusta Euroopan unioniin”,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin isännöimät keskustelut Euroopan tulevaisuudesta valtion- ja hallitusten päämiesten kanssa,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan, talousarvion valvontavaliokunnan ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A8-0427/2018),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on vertaansa vailla oleva esimerkki ylikansallisesta yhdentymisestä ja se on saanut aikaan kestävän rauhan, vaurautta ja hyvinvointia 9. toukokuuta 1950 annetusta urauurtaneesta Schumanin julistuksesta alkaen; ottaa huomioon, että sen pyrkimysten ja toimien ytimessä ovat olleet sen kansojen jaettu turvallisuus, ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, demokratia, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja ihmisten hyvinvointi;
- B. ottaa huomioon, että tavaroiden, palvelujen, pääoman ja ihmisten vapaa liikkuvuus, yhteinen raha, Erasmus-ohjelma, alue-, maatalous- ja koheesiopolitiikka sekä Horisontti 2020 ovat monien muiden joukossa unionin keskeisiä saavutuksia, jotka edistävät unionin kansalaisten hyvinvointia; katsoo, että unionilla on oltava asianmukaiset valtuudet ja resurssit, jotta se kykenee vastaamaan 2000-luvun haasteisiin;
- C. toteaa, että unionia on kohdannut viime vuosien aikana useita kriisejä, jotka ovat koetelleet sen kestävyyttä ja valmiuksia toimia päättävällä ja yhtenäisellä tavalla;
- D. ottaa huomioon, että ajanjaksolla 2014–2017 on nähty sosiaalisesti tasapainoisempaa ja tehokkaampaa raha- ja makrotalouspolitiikkaa, kuten Euroopan keskuspankin epätavanomaisia toimia, vakaus- ja kasvusopimuksen joustavuutta ja Euroopan investointiohjelma, jotka ovat osaltaan edistäneet EU:n taloudellista ja sosiaalista elpymistä;
- E. ottaa huomioon, että vaikka Eurooppa on kyennyt hallitsemaan rahoitus- ja talouskriisiä ja osittain selvinnyt sen vaikeimmista hetkistä, tärkeät ja kiireelliset uudistukset ovat yhä edessä EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla yleisesti ottaen talouden ohjauksjärjestelmässä ja erityisesti euroalueella sekä sisämarkkinoiden vahvistamisessa ja hyvinvointivaltioidemme sosiaalisten standardien palauttamisessa ja kehittämisessä;
- F. toteaa, että epävakaa globaalissa maailmassa unionilla edessä olevien monien sisäisten ja ulkoisten nykyisten ja tulevien haasteiden, kuten erityisesti muuttoliikkeen, väestön vähenemisen, terrorismin, turvallisuuden, ilmastonmuutoksen, ympäristöasioiden, monenvälisen maailmanjärjestyksen säilyttämisen, talous- ja rahaliiton (EMU) syventämisen, globalisaation, vapaan, oikeudenmukaisen ja sääntöihin perustuvan kansainvälisen kaupan, ulko- ja puolustusasioiden, sosiaalisen pilarin kehittämisen ja EU:n vastaisen populismin, suvaitsemattomuuden ja muukalaisvihan torjunnan, vuoksi EU:n olisi edistettävä SEU-sopimuksen 2 ja 3 artiklaan perustuvaa uudistettua yhteistyö- ja solidaarisuushenkeä jäsentensä keskuudessa samaan aikaan, kun unionin toteuttamien toimien olisi saatava jatkossakin innoituksensa Lissabonin sopimuksessa vahvistetusta tavoitteesta luoda yhä tiiviimpi Euroopan kansojen välinen liitto;

Keski viikko 13. helmikuuta 2019

- G. toteaa, että parlamentti on erittäin huolissaan populististen, muukalaisvihamielisten ja Eurooppa-vastaisten liikkeiden noususta kaikkialla Euroopassa; ottaa huomioon, että unionin ja sen jäsenvaltioiden on tehostettava ponnistelujaan Euroopan yhdentymisen demokraattisten arvojen, perusperiaatteiden ja tavoitteiden puolustamiseksi ja edistämiseksi;
- H. toteaa, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa kesäkuussa 2016 järjestetty kansanäänestys, jonka perusteella se ilmoitti 29. maaliskuuta 2017 aikeestaan erota Euroopan unionista, on kiihdyttänyt unionin tulevaisuudesta käytävää keskustelua; ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan EU-eroa koskevissa neuvotteluissa on paljastunut jäsenvaltioiden voimakas keskinäinen riippuvuus ja se, missä määrin me olemme kaikki riippuvaisia yhteisistä välineistä ja toimista, sekä eroamisen kustannukset;
- I. toteaa, että Euroopan tulevaisuutta koskevan keskustelun voimistuminen heijastuu paitsi parlamentin omista 16. helmikuuta 2017 annetuista päätöslauselmista Euroopan tulevaisuudesta myös Bratislavan julkilausumasta ja etenemissuunnitelmasta, komission valkoisesta kirjasta Euroopan tulevaisuudesta, Rooman julistuksesta, Eurooppa-neuvoston lokakuussa 2017 hyväksymästä EU-johtajien asialistasta ja yksittäisten jäsenvaltioiden tai niiden ryhmien, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean eri lausunnoista sekä parlamentin täysistunnoissa Euroopan tulevaisuudesta valtion- ja hallitusten päämiesten kanssa käydyistä keskusteluista, parlamenttien välisistä valiokunta-kokouksista ja eri toimielinten, elinten ja jäsenvaltioiden järjestämistä kansalaisten vuoropuheluista ja kuulemisista;
- J. ottaa huomioon, että 8.–26. syyskuuta 2018 tehty Parlametri-kyselytutkimus osoittaa, että 62 prosenttia vastaajista pitää maansa EU-jäsenyyttä hyvänä asiana ja 68 prosenttia katsoo, että heidän maansa on hyötynyt EU-jäsenyydestä, mikä on suurin tulos sitten vuoden 1983;
- K. toteaa, että unionin perustan muodostavat arvot ja periaatteet määrittelevät ympäristön, johon jokainen unionin kansalainen voi samaistua riippumatta kansalliseen identiteettiin kytkeytyvistä poliittisista tai kulttuurisista eroista;
- L. katsoo, että tulevat Euroopan parlamentin vaalit tarjoavat tilaisuuden pohtia Euroopan tulevaisuudesta käytäviä keskusteluita, myös Euroopan parlamentin, komission ja neuvoston uuden toimikauden tärkeimpien institutionaalisten painopisteiden kannalta;
- M. toteaa, että EU:lla on edessään erityisen tärkeä jakso rakennusprosessissaan, kun otetaan huomioon sen haasteiden luonne ja ulottuvuus, ja katsoo, että haasteet voidaan ratkaista ainoastaan yhteistyöllä ja lisäämällä ja parantamalla jäsenvaltioiden yhdentymistä ja solidaarisuutta hyödyntäen täysimääräisesti Lissabonin sopimuksen nykyisiä määräyksiä ja sen jälkeen uudistamalla perussopimuksia institutionaalisen päätöksenteon parantamiseksi ja toimivaltuuksien asianmukaisen tasapainon varmistamiseksi;
- N. toteaa, että institutionaalisilla uudistuksilla olisi pyrittävä tekemään päätöksentekoprosesseista demokraattisempia ja lisäämään päätöksenteon avoimuutta ja unionin ja sen toimielinten vastuuvollisuutta; toteaa, että nämä tavoitteet huomioon ottaen on sopiva hetki edistää kansalaisten merkityksellistä osallistumista Euroopan yhdentymishankkeeseen ja järjestää kuulemisia sekä kannustaa säännöllistä vuoropuhelua kansalaisten ja etujärjestöjen kanssa SEU-sopimuksen 11 artiklan vaatimusten mukaisesti;
- O. toteaa, että unioni tarvitsee vahvemman hallintorakenteen ja parlamentin demokraattisen valvonnan tehostamista, jotta se pystyy vastaamaan nykyisiin ja tuleviin haasteisiin; toteaa, että EU:n toimielinten ja elinten avoimuus ja rehellisyys ovat erittäin tärkeitä kansalaisten luottamuksen rakentamiseksi;
- P. ottaa huomioon, että Ranskan ja Saksan yhteinen Mesebergin julkilausuma sisältää useita pohdintoja ja ehdotuksia eurooppalaisen yhteistyön lujittamiseksi erityisesti talouden hallinnan alalla;
- Q. katsoo, että kulttuurin ja koulutuksen eurooppalaisen ulottuvuuden edistäminen on elintärkeää Euroopan kansalaisuuden vahvistamiseksi, kun otetaan huomioon, että unioni kärsii osaamisvajasta, mikä tarkoittaa sitä, että nuoremmat sukupolvet ottavat unionin saavutukset itsestään selvyyksinä;
1. palauttaa mieliin, että 16. helmikuuta 2017 Euroopan tulevaisuudesta annetuissa Euroopan parlamentin päätöslauselmissa korostetaan yhteisen toimielinjärjestelmän ja yhteisömenetelmän merkitystä ja esitetään useita Euroopan yhdentymisen kannalta erityisen merkittäviä ehdotuksia ja aloitteita, jotka voivat edistää Euroopan tulevaisuuden rakentamista;

Keskiviikko 13. helmikuuta 2019

2. korostaa, että unionin on ratkaistava tulevaisuuteensa liittyvät haasteet lisäämällä ja parantamalla poliittista yhdentymistä ja kunnioittamalla ja edistämällä täysimääräisesti perustavanlaatuisia ja demokraattisia periaatteita sekä tekemällä yhteistyötä; korostaa, että kansalaiset haluavat Euroopan, joka suojelee heidän oikeuksiaan, hyvinvointiaan ja heidän sosiaalista malliaan jaetun suvereniteetin pohjalta, mikä edellyttää asianmukaista poliittista yhdentymistä; kehottaa valtion- ja hallitusten päämiehiä jatkamaan tätä työtä solidaarisuuden ja yhteistyön hengessä;
3. korostaa, että kaikki Euroopan parlamentin täysistunnossa Euroopan tulevaisuudesta käydyissä keskusteluissa puhuneet valtion- ja hallitusten päämiehet totesivat, että tulevaisuuden haasteet on kohdattava yhdessä ja paremmin, mikä on mahdollista ainoastaan yhteistyössä;
4. toteaa jälleen uskovansa, että eriytyvän yhdentymisen on oltava jatkossakin avoinna kaikille jäsenvaltioille ja toimittava keinona syventää Euroopan yhdentymistä ja solidaarisuutta, mitä ei saisi sekoittaa ajatukseen *à la carte* -Euroopasta; korostaa tarvetta välttää ensimmäisen ja toisen luokan jäsenyyksien luomista unioniin nykyisessä eriytettyä yhdentymistä koskevassa keskustelussa;
5. muistuttaa, että eriytetty yhdentymisen ei saisi olla keino vähentää poliittista yhdentymistä;
6. korostaa, että kriisi on aiheuttanut epätasapainon unionin tärkeimpien toimielinten välille ja että Eurooppa-neuvosto käyttää poliittista valtaansa komission aloiteoikeutta haittaavalla tavalla ja edistää hallitustenvälistä menettelyä; katsoo kuitenkin, että yhteisömenetelmä soveltuu parhaiten unionin toimintaan; palauttaa mieliin lukuisat asiaa koskevat parlamentin päätöslauselmat ja toistaa kehotuksensa, että Eurooppa-neuvosto kunnioittaisi täysimääräisesti erityisesti SEU-sopimuksen 15 artiklassa vahvistettuja toimivaltansa rajoja;
7. toteaa jälleen, että yksimielisyys, jota perussopimuksissa edellytetään joidenkin perimmäisten asioiden osalta, on lähes ylitypääsemätön este tärkeillä hetkillä ja tärkeissä päätöksissä, ja kannattaa siksi päätöksentekomenettelyjen osalta määräenemmistöpäätöksenteon periaatetta neuvostossa ja lainsäädännön osalta tavallisen lainsäätämismenettelyn käyttöä kaikilla aloilla, joilla se on mahdollista; palauttaa mieliin, että nykyisten perussopimusten puitteissa tämä voidaan toteuttaa käyttämällä erilaisia yhdyskäytävälausekkeita tai tiiviimmän yhteistyön tapauksessa SEUT-sopimuksen 333 artiklaa;
8. suhtautuu myönteisesti puheenjohtaja Junckerin unionin tilasta 13. syyskuuta 2017 ja 12. syyskuuta 2018 pitämisiään puheissa ilmoittamaan aikomukseen ehdottaa määräenemmistöpäätöksenteon käyttämistä neuvostossa tietyillä erityisillä politiikan aloilla, mutta pitää valitettavana, että monivuotista rahoituskehystä koskeva asetusta ei ole lueteltujen aiheiden joukossa;
9. suhtautuu myönteisesti erityisesti siihen, että komissio on ehdottanut määräenemmistöpäätöksenteon käyttämistä yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, kun kyse on kannoista ihmisoikeuskysymyksiin kansainvälisillä foorumeilla, pakotejärjestelmien käyttöönottoa koskevista päätöksistä ja päätöksistä käynnistää tai panna täytäntöön siviilioperaatioita vastauksena ulkomaisiin kriiseihin, kun otetaan huomioon päätöksenteon nopeuttamisen ja tehostamisen merkitys ja unionin tarve puhua yhdellä äänellä;
10. toistaa ehdotuksensa tehdä neuvostosta todellinen lainsäädäntöelin yhdenvertaisesti parlamentin kanssa, kuten sen 16. helmikuuta 2017 antamassa päätöslauselmassa Euroopan unionin toiminnan parantamisesta hyödyntämällä Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia todetaan, ja parantaa päätöksentekoprosessin avoimuutta; viittaa tässä yhteydessä Euroopan oikeusasiamiehen erityiskertomukseen neuvoston lainsäädäntöprosessin avoimuudesta ja COSAC-valtuuskunnan 20. joulukuuta 2017 päivättyyn kirjeeseen, jossa kehoitetaan lisäämään erityisesti neuvoston ja euroryhmän kaltaisten epävirallisten elinten poliittisen päätöksenteon avoimuutta parlamentin esittämien vastaavien pyyntöjen mukaisesti;
11. katsoo, että on olemassa erilaisia vaihtoehtoja, joiden avulla voidaan lisätä komission joustavuutta, eli voidaan mukauttaa komission jäsenten kollegion rakennetta ja työskentelymenetelmiä nimittämällä esimerkiksi toimintalinjoista vastaavia varapuheenjohtajia tai ylempiä ja alempia komissaareja;

Keskiviikko 13. helmikuuta 2019

12. muistuttaa, että vaikka parlamentilla ei ole nykyisten perussopimusten mukaan virallista lainsäädäntöaloiteoikeutta, se voi pyytää komissiota tekemään aiheellisen ehdotuksen asioista, joissa sen mielestä tarvitaan unionin säädöstä perussopimusten panemiseksi täytäntöön, ja muistuttaa komissiota paremmasta lainsäädännöstä 13. huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 10 artiklan⁽¹⁾ mukaisesti sen velvoitteesta käsitellä ripeästi ja yksityiskohtaisesti pyynnöt ehdotuksista unionin säädöksiksi; muistuttaa lisäksi, että tämä toimielinten välinen sopimus sisältää myös toimielinten vuotuista ja monivuotista ohjelmasuunnittelua koskevia säännöksiä, jotka tarjoavat parlamentille lisävälineen lainsäädäntöohjelman ohjaamiseen;
13. muistuttaa ehdotuksestaan, jonka mukaan lainsäädäntöaloiteoikeus voitaisiin antaa myös parlamentille EU:n kansalaisten suorana edustajana, jos perussopimuksia on mahdollista tarkistaa tulevaisuudessa;
14. korostaa, että parlamentin tutkintaoikeutta olisi vahvistettava ja sille olisi annettava erityiset, aidot ja selvästi rajatut valtuudet;
15. panee merkille toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden sekä ”tehdään vähemmän mutta tehokkaammin”-periaatteen toteutumista tarkastelevan komission työryhmän 10. heinäkuuta 2018 laatiman raportin, jossa esitellään suosituksia uudesta toissijaisuutta ja suhteellisuutta koskevasta työskentelytavasta; katsoo, että parlamentti on jo tuonut esiin monia näistä suosituksista, jotka koskevat erityisesti kansallisten parlamenttien roolia unionissa ja sitä, että on suositeltavaa uudistaa varhaisvaroitusjärjestelmää; muistuttaa, että työryhmä totesi, että kaikilla EU:n nykyisillä toiminta-aloilla on EU:n tason lisäarvoa, minkä vuoksi se ei määrittänyt perussopimusten toimivaltuuksia tai politiikan aloja, jotka olisi delegoitava uudelleen lopullisesti kokonaan tai osittain jäsenvaltioille;
16. suhtautuu myönteisesti eri toimielinten antamiin suosituksiin, joiden mukaan kansallisille parlamenteille olisi annettava aktiivisempi rooli, erityisesti kun ne valvovat hallitustensa toimia unionin toimielimissä; muistuttaa myös paikallisviranomaisten ja erityisesti lainsäädäntävaltaa käyttävien alueellisten parlamenttien keskeisestä asemasta;
17. korostaa, että on tärkeää tehdä yhteistyötä toimielinten välisellä tasolla kunnioittaen samalla kunkin toimielimen perussopimuksissa vahvistettuja erioikeuksia, ja toteaa, että tälle yhteistyölle on luotu uudet puitteet paremmasta lainsäädännöstä 13. huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa paremmasta lainsäädännöstä; tähdentää, että yksinkertaistaminen on jatkuva hanke, jolla pyritään tekemään EU:n tason prosesseista ja menettelyistä helpommin ymmärrettäviä, varmistamaan, että kaikkien sidosryhmien näkemykset otetaan huomioon, ja viime kädessä helpottamaan kansalaisten osallistumista Euroopan unionin työskentelyyn;
18. pitää myönteisenä neuvoston, parlamentin ja komission oikeudenmukaisia työpaikkoja ja kasvua käsitelleessä sosiaalialan huippukokouksessa Göteborgissa allekirjoittamaa yhteistä julistusta Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista; huomauttaa, että pilarin toteuttamiseksi tarvittavat toimivaltuudet ja työkalut ovat pääasiassa paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten sekä työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan käsissä, kun taas talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso tarjoaa kehyksen, jonka avulla voidaan seurata jäsenvaltioiden toimintaa tältä osin; palauttaa lisäksi mieleni tässä yhteydessä, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu on osoittautunut välttämättömäksi välineeksi EU:n päätöksenteon ja lainsäädännön parantamisessa ja sosiaalisen oikeutuksen vahvistamisessa;
19. panee merkille sosiaalisen pilarin ei-sitovan luonteen, joka ei sellaisenaan kykene siirtämään EU:n painopistettä talous-, sisämarkkina- ja finanssipolitiikoista sosiaaliin tavoitteisiin; korostaa, että SEUT-sopimuksen 9 artiklaan kirjattu horisontaalinen sosiaalinen lauseke edellyttää, että EU harkitsee huolellisesti EU-lainsäädännön vaikutuksia sosiaaliturvaan ja työllisyyteen ja kuulee asianmukaisesti sidosryhmiä;
20. painottaa, että ympäristönsuojelun on oltava EU:lle tärkeä prioriteetti nykyisen ympäristön pilaantumisen vuoksi ja että se on valtavirtaistettava unionin kaikkiin politiikkatoimiin ja kaikkeen toimintaan; korostaa, että EU:n olisi ryhdyttävä tehokkaisiin toimiin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ja lisättävä uusiutuvan energian osuutta energialähteiden yhdistelmästä ja energiasäästöistä tasoille, jotka ovat välttämättömiä Pariisin sopimuksessa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;
21. kehottaa jälleen kerran jäsenvaltioita allekirjoittamaan ja ratifioimaan tarkistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan ja Euroopan neuvoston sosiaaliturvasopimuksen (ETS nro 78);

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

Keskiviikko 13. helmikuuta 2019

22. korostaa, että on tärkeää jatkaa talous- ja rahaliiton (EMU) syventämiseen ja loppuunsaattamiseen tähtäävää prosessia, jotta voidaan tukea yhtenäisvaluutan vakautta ja edistää jäsenvaltioiden talous-, finanssi- ja työmarkkinapolitiikkojen ja sosiaalisten normien lähentymistä; muistuttaa, että kaikkien jäsenvaltioiden on otettava euro käyttöön lukuun ottamatta Tanskaa, joka on jättäytynyt sen ulkopuolelle; kannattaa jatkotoimia Euroopan vakausmekanismin kehittämiseksi;

23. painottaa tässä yhteydessä, että on varmistettava sekä Euroopan parlamentin että kansallisten parlamenttien vahva poliittinen sitoumus, tehokas hallinto ja demokraattinen vastuuvollisuus Euroopan tasolla ja jäsenvaltioissa ja etenkin parlamentaarinen valvonta eurooppalaisen ohjauksjakson eri vaiheissa, jotta euroalueelle voidaan tarjota talous- ja finanssipolitiikan ohjaus, jolla on suuri sosiaalinen, taloudellinen ja demokraattinen oikeutus ja jotta parannetaan unionin suositusten seurantaa;

24. muistuttaa 16. helmikuuta 2017 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan unionin nykyisen toimielinrakenteen mahdollisista kehityskuluista ja mukautuksista esittämästään kannasta, jonka mukaan yhteisen vero- ja talouspolitiikan olisi kuuluttava unionin ja jäsenvaltioiden jaettuun toimivaltaan;

25. panee merkille Ranskan ja Saksan kantojen lähentymisen euroalueen yhteistä rahoituskapasiteettia koskevasta ajatuksesta; katsoo jälleen, että tällaista kapasiteettia olisi kehitettävä EU:n kehityksessä;

26. panee merkille Euroopan investointien vakautusjärjestelyä koskevan komission ehdotuksen ja keskustelee uusista vakauttamiseen tarkoitetuista talousarviovälineistä;

27. panee merkille komission ehdotuksen uudistuksen tukiohjelmasta; korostaa, että unionin varojen käyttöä koskevaa parlamentin yhteispäätösvaltaa ja valvontavaltaa ei saa heikentää; on huolestunut siitä, että vuosina 2011–2017 vain yhdeksän prosenttia maakohtaisista suosituksista pantiin täysimääräisesti täytäntöön; panee merkille lähentymisvälineen, jonka avulla euroalueen ulkopuolisia jäsenvaltioita kannustetaan ja autetaan finanssi- ja talouspolitiikan avulla toteuttamaan uudistuksia ja täyttämään euron käyttöönnoton vaatimukset;

28. suhtautuu myönteisesti tulevaan InvestEU-ohjelmaan ja korostaa, että rahaston avulla olisi jatkettava investointivajeen vähentämistä EU:ssa; kannattaa kasvua, investointeja ja työllisyyttä edistäviä investointeja aineelliseen ja aineettomaan omaisuuteen, kulttuuriperintö mukaan lukien, kiinnittäen erityistä huomiota pk-yrityksiin, small cap – ja mid cap -yrityksiin sekä yhteisötalouden yrityksiin, jotta voidaan lisätä hyvinvointia ja vaikuttaa oikeudenmukaisempaan tulonjakoon ja taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen unionissa;

29. ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan talous- ja finanssiministeristä; huomauttaa, että talous- ja raha-asioista vastaavan komission varapuheenjohtajan ja euroryhmän puheenjohtajan tehtävien yhdistäminen voisi parantaa parlamentaarista vastuuvollisuutta EU:n tasolla;

30. katsoo, että tulevilla talousarviollaan EU:n olisi edistettävä sosiaalis-taloudelliseen vaikutukseen liittyvää eurooppalaista lisäarvoa, tuettava EU:n toimintapolitiikkojen nykyaikaistamista, varmistettava uusien haasteiden rahoitus ja edistettävä edelleen jäsenvaltioiden välistä ja sisäistä taloudellista ja sosiaalista lähentymistä ja yhteenkuuluvuutta vahvistaakseen eurooppalaista solidaarisuutta, vakautta, tasa-arvoa ja älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua, ja sen olisi Pariisin sopimukseen liittyvien EU:n sitoumusten valossa varmistettava SEU-sopimuksen 2 ja 3 artiklan mukainen perusarvojen kunnioittaminen ja edistäminen, ja ottaen huomioon omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän työn unionilla olisi oltava uusia omia varoja;

31. suhtautuu myönteisesti komission omia varoja koskevaan ehdotukseen, jossa otetaan käyttöön todellisia omia varoja, kuten parlamentti on pyytänyt, mutta pitää valitettavana, että muita mahdollisia tulolähteitä ei ole otettu käyttöön; ilmaisee huolensa vuosien 2021–2027 monivuotista rahoituskehystä koskevasta komission ehdotuksesta, koska se ei sisällä taloudellista sitoumusta vastata EU:n nykyisiin ja tuleviin haasteisiin; pitää valitettavana joidenkin jäsenvaltioiden esittämiä kantoja, joiden mukaan ne kieltäytyvät tarjoamasta enemmän varoja EU:lle, vaikka tarve ratkaista uudet haasteet ja vastuualueet ja sen myötä tarve lisätä taloudellisia resursseja on tunnustettu yksimielisesti; huomauttaa, että rahankäyttö EU:n tasolla voi säästää rahaa kansallisella tasolla, koska näin voidaan välttää päällekkäisyyttä ja saavuttaa mittakaavaetuja;

Keskiviikko 13. helmikuuta 2019

32. korostaa, että on tärkeää varmistaa ylöspäin suuntautuva taloudellinen ja sosiaalinen lähentyminen eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa; toteaa, että on tärkeää perustaa Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari; panee merkille, että eurooppalaista ohjausjaksoa on vahvistettu ja virtaviivaistettu, mutta korostaa, että kansallisten parlamenttien entistä tiiviimpi osallistuminen auttaisi lisäämään kansallista omavastuullisuutta, mikä johtaisi maakohtaisten suositusten parempaan täytäntöönpanoon ja parantaisi siten eurooppalaiseen ohjausjaksoon liittyvää prosessia; panee merkille, että asianmukaisen ja kestävänsä finanssi- ja talouspolitiikan valitseminen on ennen kaikkea jäsenvaltioiden vastuulla;

33. pitää valitettavana, että käytännön jatkotoimiin ei ole ryhdytty parlamentin lähentymissääntöä – joka hyväksyttäisiin yhteispäätösmerkinnässä – koskevan pyynnön osalta, jonka avulla saataisiin talouspolitiikan yhteensovittamiselle tehokkaampi kehys; muistuttaa lisäksi, että vaikka talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa on jo virtaviivaistettu, parlamentti pyysi toimielinten välistä sopimusta, jotta vahvistetaan parlamentin roolia eurooppalaisessa ohjausjaksossa; palauttaa mielen tässä yhteydessä, erityisesti perussopimusten määräysten täytäntöönpanosta kansallisten parlamenttien osalta antamansa päätöslauselman mukaisesti, ehdotuksensa siitä, että budjettiaikataulujen koordinoitua kansallisella ja unionin tasolla olisi parannettava koko prosessissa, jotta sekä Euroopan parlamentti että kansalliset parlamentit voidaan ottaa paremmin mukaan talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon;

34. korostaa, että on tärkeää sitoutua pankkiunionin toteuttamiseen tähtäävään prosessiin ja varmistaa kaikkien pankkiunioniin osallistuvien jäsenvaltioiden avoimuus ja tasapuolinen kohtelu; muistuttaa, että on jatkettava toimia pankkiunionin valmiiksi saattamiseksi, eurooppalainen talletussuojajärjestelmä ja kriisintarkkailusrahaston yhteinen varautumisjärjestely mukaan luettuina, sekä riskien vähentämiseksi;

35. suhtautuu myönteisesti komission Euroopan finanssivalvojen järjestelmän (EFVJ) tarkistamisen yhteydessä esittämiin rahanpesun torjuntaan liittyviin ehdotuksiin; kehottaa neuvostoa ja parlamenttia saattamaan lainsäädäntöneuvottelut päätökseen ennen vaalikauden loppua, koska rahanpesun torjuntaa koskevaa politiikkaa olisi vahvistettava, jotta voidaan välttää tilanteet, joissa rahoituslaitokset edistävät aktiivisesti rahanpesua;

36. kehottaa komissiota tunnistamaan ja poistamaan sisämarkkinoiden esteitä sekä edistämään kuluttajansuojan varmistamista Euroopan valvontaviranomaisten avulla; katsoo, että komission ensisijaisiin painopisteisiin olisi kuuluttava unionin lainsäädännön tehokkaan täytäntöönpanon valvonta;

37. kehottaa komissiota asettamaan tarvittaessa ja tapauskohtaisesti asetukset etusijalle direktiiveihin nähden pankkiunionia ja rahoituspalvelulainsäädäntöä koskevana lainsäädäntövälineinä, jotta vältetään luomasta hajanaisuutta ja tilannetta, jossa valvontaviranomaisten käsiteltävänä olisi erilaisia kansallisia järjestelmiä;

38. korostaa, että pääomamarkkinaunioni on saatettava kiireellisesti päätökseen; painottaa, että syvät ja hyvin integroidut pääomamarkkinat täydentävät pankkiunionia, koska ne edistävät yksityistä riskinjakoa, tukevat taloudellista lähentymistä, auttavat lieventämään tulevia häiriöitä ja mahdollisesti auttavat jakamaan varoja paremmin silloin, kun se on tarpeen; kehottaa tekemään kattavan tutkimuksen siitä, mikä olisi asianmukaisin kehys, jotta voidaan ottaa entistä paremmin huomioon rahoituspalveluille luonteenomainen nopea kehitys; korostaa, että uusien rahoituslähteiden aiempaa parempi saatavuus auttaisi erityisesti startup- ja pk-yrityksiä ja edistäisi niiden vankkaa kasvua ja kestävä kehitystä;

39. on tyytyväinen tähänastiseen työhön ja pitää välttämättömänä jatkaa nykyisen alv-lainsäädännön perusteellista uudelleentarkastelua; korostaa tarvetta tehostaa veropetosten, veronkierron ja verovilpin torjuntaa; panee merkille digitaalitalouden oikeudenmukaista verotusta koskevat komission toimet;

40. kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä ja elimiä, komissio, Euroopan keskuspankki, Euroopan investointipankki ja yhteinen valvontamekanismi mukaan luettuina, tehostamaan vielä entisestään viestintätoimintaansa, jotta voitaisiin kertoa entistä paremmin EU:n tekemästä työstä ja parantaa tiedottamista unionin kansalaisille;

41. korostaa, että Eurooppa on myönteinen voima maailmassa ja sen olisi oltava sitä tulevaisuudessakin siten, että se ylläpitää arvoaan, monenvälisyyttään ja kansainvälistä lainsäädäntöään; muistuttaa, että unioni ja sen jäsenvaltiot ovat kansainvälisen kehitysavun suurin antaja;

Keskiviikko 13. helmikuuta 2019

42. suhtautuu myönteisesti neuvoston päätökseen ottaa käyttöön pysyvä rakenteellinen yhteistyö (PRY), puolustuksen koordinoitu vuosittainen tarkastelu (CARD) ja Euroopan puolustusrahasto, jotka ovat tärkeitä askelia kohti yhteistä puolustuspolitiikkaa, ja panee merkille tiettyjen jäsenvaltioiden ehdotuksen EU:n turvallisuusneuvostosta ja eurooppalaisesta interventioaloitteesta; palauttaa mieliin kehoituksensa perustaa pysyvä puolustusministereiden neuvosto, jonka puheenjohtajana toimisi komission varapuheenjohtaja / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, ja korostaa tällä alalla tehtyjen päätösten asianmukaisen demokraattisen vastuuvollisuuden merkitystä ja tarvetta vahvistaa tähän liittyvää Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välistä yhteistyötä;

43. suhtautuu myönteisesti unionin pelastuspalvelumekanismiin vahvistamiseen ja kehottaa jälleen kerran perustamaan Euroopan pelastuspalvelujoukot, koska nykyiset perussopimukset tarjoavat hyvän perustan tälle;

44. muistuttaa, että unioni valmistautuu liittymään Euroopan ihmisoikeussopimukseen, ja kehottaa sisällyttämään Euratomin perustamissopimuksen määräykset SEU- ja SEUT-sopimuksiin;

45. pitää valitettavana, että jäsenvaltiot eivät ole sopineet EU:n tason kattavan muuttoliikepolitiikan painopisteistä ja täytäntöönpanosta, mikä mahdollistaisi muiden tavoitteiden joukossa muuttovirtojen organisoinnin ja sääntelyn, EU:n ulkorajojen tehokkaamman valvonnan, yhteistyön tekemisen lähtö- ja kauttakulkumaiden kanssa ja siirtolaisten ja turvapaikanhakijoiden perusoikeuksien kunnioittamisen takaamisen; korostaa, että on ratkaistava jäsenvaltioiden ilmeiset ristiriidat sekä kansalaisten tyytymättömyys, jotta ei vaaranneta Euroopan yhdentymishanketta, joka kärsii suoraan siitä, että euroskeptiset puolueet ovat välineellistäneet muuttoliikekysymyksen;

46. muistuttaa kannastaan tarkistaa Dublin-järjestelmää; korostaa lisäksi, että on tärkeää vahvistaa kumppanuutta Afrikan kanssa ja panee merkille komission 12. syyskuuta 2018 antaman tiedonannon "Lisää laillisia maahantuloväyliä Eurooppaan: olennainen osa tasapainoista ja kokonaisvaltaista muuttoliikepolitiikkaa" (COM(2018)0635);

47. pitää hyvin tärkeänä yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP), jota tuetaan asianmukaisesti rahoitetulla talousarviollla; muistuttaa yhteisen maatalouspolitiikan keskeisestä merkityksestä unionin historiassa; panee merkille sen keskeisen roolin maaseutualueiden elävyyden ja elintarvikkeiden toimitusvarmuuden takaamisessa; toteaa, että YMP:n tuleva uudistus tarjoaa mahdollisuuden vahvistaa sen tavoitteiden saavuttamista; tähdentää, että YMP on yksi vanhimmista politiikoista ja sen on oltava edelleen yksi tärkeimmistä ja yhdenmuisimmista politiikoista ja että se myötävaikuttaa jatkossakin Euroopan tulevaisuuden rakentamiseen tiiviimmän yhdentymisen, ympäristönsuojelun, elintarviketurvallisuuden ja unionin kansalaisten turvallisuuden avulla; toteaa, että maatalouspolitiikalla ja maaseudun kehittämispolitiikalla on merkittävä julkishyödykkeiden tarjoamiseen liittyvä potentiaali; korostaa, että eurooppalaisella maataloudella on tärkeä rooli planeettamme ruokkimisessa ja työpaikkojen luomisessa 46 miljoonalle ihmiselle; korostaa YMP:n merkitystä maaperän, veden ja muiden luonnonvarojen aseman ja laadun säilyttämisessä; korostaa maatalouden keskeistä roolia unionin painopisteissä, jotka koskevat ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämistä ja kestävä kehityksen edistämistä; korostaa asianmukaisesti rahoitetun ja uudistetun YMP:n merkitystä käsiteltäessä unionin monilukuisia tulevaisuuden haasteita; korostaa, että YMP ei koske pelkästään maataloutta ja viljelijöitä, vaan sen avulla myös autetaan ja kehitetään laajempia maaseutuyhteisöjä, joissa viljelijät toimivat;

48. korostaa, että yhteisen kauppapolitiikan on säilyttävä unionin ulkopoliitiikan peruspilarina ottaen huomioon, että sillä on suoria vaikutuksia kansalaisten elämään, ja sen on autettava unionia mukautumaan uuteen rooliinsa maailmassa, jossa on useita johtavia kansainvälisen tason toimijoita; kehottaa neuvostoa, komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa tekemään yhteistyötä seuraavilla aloilla:

a) on vahvistettava yhteistä kauppapolitiikkaa integroimalla se laajempaan politiikkakehykseen; on otettava johtoasema maailman kauppapolitiikassa monenvälisellä ja kahdenvälisellä tasolla,

Keskiviikko 13. helmikuuta 2019

- b) on johdettava avoimen, sääntöihin perustuvan, oikeudenmukaisen ja kestävänsä sekä kehitystä tukevan maailmanlaajuisen kauppajärjestelmän puolustamista, jotta voidaan varmistaa, että EU:n yritykset voivat toimia maailmanlaajuisesti yhtäläisten edellytysten, ennakoitavien sääntöjen, reilun kilpailun ja määriteltävien velvoitteiden puitteissa, joihin olisi kuuluttava unionin yhteisen kannan työstäminen rakentavalla tavalla ihmisoikeusloukkauksia koskevasta vastuusta käytävissä YK:n hallitustenvälisissä neuvotteluissa ja yritysten vastuuvollisuuden ja sitovien due diligence-velvoitteiden edistäminen toimitus- ja tuotantoketjujen osalta,
- c) on tiedotettava parlamentille täysimääräisesti ja välittömästi neuvotteluista ja neuvoston valtuutuksesta ja pidettävä se ajan tasalla kansainvälisten sopimusten koko täytäntöönpanon ajan, jotta varmistetaan, että parlamentti voi käyttää toimivaltaansa ja oikeuksiaan; on yksinkertaistettava ja lyhennettävä neuvotteluprosesseja ja vahvistettava parlamentin valvontaa kokonaisuudessaan; on lisättävä avoimuutta EU:n kansalaisia kohtaan julkaisemalla kauppasopimuksia koskevat neuvotteluohjeet (valtuutukset) ennen neuvottelujen aloittamista; on noudatettava täysimääräisesti perussopimuksen määräyksiä ja EU:n viimeaikaista oikeuskäytäntöä, joiden mukaan yhteinen kauppapolitiikka kuuluu unionin yksinomaiseen toimivaltaan,
- d) on sisällytettävä järjestelmällisesti digitaalinen kaupankäynti, pk-yritykset, sitovat ja täytäntöönpanokelpoiset kauppaa ja kestävästä kehitystä koskevat luvut sukupuolten tasa-arvoa koskevien määräysten lisäksi kauppasopimuksiin ja otettava johtoasema näissä aiheissa monenvälisissä keskusteluissa; on puolustettava EU:n kansalaisten tietosuoja,
- e) on vahvistettava yhteisen kauppapolitiikan johdonmukaisuutta YUTP:n, Euroopan kehitysyhteistyöpolitiikan ja ilmestopolitiikan kanssa, jotta voidaan varmistaa SEU-sopimuksen 3 artiklan 5 kohdassa ja SEUT-sopimuksen 21, 207 ja 208 artiklassa esitetyt arvot ja tavoitteet ja noudattaa täysimääräisesti kehityspolitiikkaa koskevaa eurooppalaista konsensusta;

49. katsoo, että unionin olisi jatkettava kansainvälisen kaupan edistämistä ja puolustettava samalla sosiaalisia, työ- ja ympäristönormeja; varoittaa kauppasodista, jotka tuottavat vain häviöitä ja lisäävät poliittisia ja turvallisuuteen liittyviä jännitteitä;

50. muistuttaa SEU-sopimuksen 17 artiklan 7 kohdasta, jossa todetaan, että "Eurooppa-neuvosto, joka ottaa huomioon Euroopan parlamentin vaalit, ehdottaa aiheellisten kuulemisten jälkeen määränemmistöllä Euroopan parlamentille ehdokasta komission puheenjohtajaksi"; korostaa olevansa päättäväinen jatkamaan kärkiehdokasmenettelyä komission seuraavan puheenjohtajan valitsemisessa Lissabonin sopimuksen mukaisesti ja suhtautuu myönteisesti komission ja tiettyjen jäsenvaltioiden antamaan tukeen tässä asiassa; korostaa, että komission puheenjohtajan virkaanasettamisen yhteydessä on erittäin tärkeää kuulla asianmukaisesti Euroopan parlamenttia, koska vaalien jälkeen se määrittää ehdokkaan, jota enemmistö sen jäsenistä voi tukea, ja toimittaa sisäisen työnsä tulokset Eurooppa-neuvostolle; muistuttaa, että ehdokas on täytynyt olla jonkin eurooppalaisen poliittisen puolueen kärkiehdokkaaksi nimittämä ja hänen on täytynyt kampanjoida komission puheenjohtajan tehtävää varten ennen EU-vaaleja; katsoo, että tämä käytäntö on selvästi osoittautunut onnistuneeksi ja vahvistanut Euroopan parlamentin ylikansallista roolia Euroopan kansalaisuuden ja eurooppalaisen demokratian edustajana; varoittaa jälleen kerran, että Euroopan parlamentti on komission puheenjohtajan nimittämismenettelyssä valmis hylkäämään kaikki ehdokkaat, joita ei ole nimetty kärkiehdokkaiksi ennen Euroopan parlamentin vaaleja;

51. pitää valitettavana yleistä ja laajalle levinnyttä houkutusta syyttää epäsuosituista päätöksistä Brysseliä ja vapauttaa kansalliset viranomaiset vastuustaan ja harjoittamastaan politiikasta, kun otetaan huomioon, että tämä epäoikeudenmukainen ja opportunistinen asenne vahingoittaa Eurooppaa, edistää EU-vastaisuutta ja EU:ta vastustavaa kansalliskiihkoa ja pilaa EU:n toimielinten maineen; katsoo lisäksi, että väärät syyksi lukemiset ovat vastoin hallitusten toimien välttämätöntä vastuuvollisuutta; korostaa, että EU:n oikeuden asianmukainen täytäntöönpano ja soveltaminen on olennaista, jotta unionin politiikka tuottaisi tuloksia ja jotta voitaisiin lisätä keskinäistä luottamusta unionin, jäsenvaltioiden ja kansalaisten välillä, ja on huolissaan niiden jäsenvaltioiden toimista, jotka vapaaehtoisesti laiminlyövät sitä;

52. korostaa, että on tarpeen vahvistaa EU:n politiikkatoimien sosiaalisten ja ympäristöön liittyvien seurausten arviointia pitämällä mielessä myös sääntelemättä jättämisen kustannukset unionin tasolla (niin sanotut Euroopan yhdyntymisen toteutumattomuuden kustannukset);

Keskiviikko 13. helmikuuta 2019

53. korostaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota EU:n hallintomenettelylakiin, mistä on osoituksena avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta Euroopan unionin hallinnosta 9. kesäkuuta 2016 annettu parlamentin päätöslauselma ⁽¹⁾;

54. korostaa, että eurooppalaista julkista tilaa on vahvistettava demokratian ylikansallisena alueena; painottaa, että Euroopan kohtaamat tärkeimmät haasteet on ratkaistava ja että niistä on keskusteltava eurooppalaisesta eikä vain kansallisesta näkökulmasta ja on pantava täysimääräisesti täytäntöön SEU-sopimuksen 10 ja 11 artiklassa vahvistetut määräykset; huomauttaa, että tämän vuoksi eurooppalaisessa demokratiassa on vahvistettava sen tavoitteiden ja haasteiden kansainvälistä ulottuvuutta ja samalla edistettävä Euroopan unionin kansalaisuutta, joka perustuu yhteisiin arvoihin Euroopan unionissa, ja tarjottava enemmän eurooppalaista institutionaalista koulutusta ja neuvotteleva, osallistavampi ja vähemmän kansallisesti keskittynyt Euroopan parlamentin vuoden 2019 vaalikampanja;

55. suhtautuu myönteisesti unionin lähestymistapaan, jota on noudatettu neuvotteluissa Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta eroamisesta Euroopan unionista, ja korostaa EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden osoittamaa huomattavaa yhtenäisyyttä; panee merkille, että käydyt neuvottelut ovat osoittaneet tällaisiin päätöksiin liittyvän valtavan monimutkaisuuden;

56. korostaa jälleen kerran, ettei kansallisella suvereniteetillä eikä toissijaisuusperiaatteella voida perustella tai oikeuttaa sitä, että jokin jäsenvaltio kieltäytyy järjestelmällisesti noudattamasta EU:n perusarvoja, jotka ovat olleet unionin perussopimusten johdanto-osan artiklojen johtajuutuksena, sillä kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet nämä artiklat vapaaehtoisesti ja sitoutuneet noudattamaan niitä; korostaa lisäksi, että näiden arvojen vaaliminen on ratkaisevan tärkeää Euroopan yhdentymisen koheesion, kaikkien eurooppalaisten oikeuksien ja jäsenvaltioiden välillä tarvittavan keskinäisen luottamuksen kannalta; pyytää komissiota jälleen kerran esittämään pikaisesti ehdotuksen sen 25. lokakuuta 2016 antaman päätöslauselman mukaisesti, joka sisälsi suositukset komissiolle demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan EU:n järjestelmän perustamisesta,

57. muistuttaa, että unionin tuomioistuimen mukaan (yhdistetyt asiat C-8/15 P – C-10/15 P) ⁽²⁾ unionin toimielimet ovat velvollisia noudattamaan ja ylläpitämään EU:n perusoikeuskirjan säännöksiä myös silloin, kun ne toimivat EU:n oikeudellisen kehyksen ulkopuolella;

58. muistuttaa, että Euroopan tulevaisuutta koskevan keskustelun yhteydessä on pohdittava sitä, kuinka unionin talousarviojärjestelmää voitaisiin uudistaa siten, että varataan riittävät määrärahat suunniteltujen toimintalinjojen rahoittamiseksi, saadaan parempi tasapaino ennustettavuuden ja reagoitavuuden välille, ja sitä, kuinka voitaisiin parhaiten varmistaa, etteivät rahoitusjärjestelyt kokonaisuudessaan olisi monimutkaisempia kuin on tarpeen unionin politiikkatavoitteiden saavuttamiseksi ja vastuuvollisuuden takaamiseksi; katsoo, että politiikan alojen ennakkoehdottoja on lujitettava tarvittaessa vaarantamatta kuitenkaan ohjelmien toimintaa, jotta varmistetaan moitteeton varainhoito unionin varojen käytössä;

59. korostaa, että on keskityttävä erityisesti rahoituksen tehokkaampaan käyttöön ja EU:n talousarvion demokraattisiin valvontajärjestelyihin; kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä tehostamaan unionin taloudellisten etujen turvaamiseen tarkoitettuja menettelyjään ja käytäntöjään ja edistämään aktiivisesti tulossuuntautunutta vastuuvapausmenettelyä; katsoo tässä yhteydessä, että vastuuvapausmenettely on korvaamaton väline demokraattisen vastuuvollisuuden takaamiseksi unionin kansalaisia kohtaan ja muistuttaa toistuvasti kohdatuista vaikeuksista, jotka ovat aiheutuneet neuvoston yhteistyön puutteesta; vaatii, että neuvoston on oltava muiden toimielinten tavoin vastuuvollinen ja avoin; korostaa, että tähän ei saisi tehdä poikkeuksia;

60. kiinnittää huomiota korruptioilmiöön, jolla on merkittäviä taloudellisia seurauksia ja joka muodostaa vakavan uhan demokratialle, oikeusvaltioperiaatteelle ja julkisille investoinneille; korostaa, että on tärkeää suojella EU:n veronmaksajien rahoja petoksilta ja muulta laittomalta toiminnalta, joka vaikuttaa unionin taloudellisiin etuihin;

61. toistaa, että kun otetaan huomioon yhdentymishankkeen tämänhetkinen tilanne, EU:n on kaikin mahdollisin keinoin varmistettava Lissabonin sopimuksen täysimääräinen täytäntöönpano; huomauttaa, että perussopimusten myöhemmän tarkistamisen olisi perustuttava valmistelukunnan koolle kutsumiseen – jossa taataan osallistaminen sen edustajien kokoonpanon avulla ja tarjotaan foorumi pohdintaa ja sidosryhmien ja kansalaisten sitouttamista varten –, jotta voidaan keskustella ja tehdä johtopäätöksiä Euroopan tulevaisuudesta käytävissä keskustelussa unionin toimielinten ja muiden elinten esittämistä näkökannoista ja valtion- ja hallitusten päämiesten, kansallisten parlamenttien ja kansalaisyhteiskunnan sekä kansalaisten kuulemistilaisuuksissa esittämistä ehdotuksista;

⁽¹⁾ EUVL C 86, 6.3.2018, s. 126.

⁽²⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 20.9.2016, *Ledra Advertising Ltd ja muut v. Euroopan komissio ja Euroopan keskuspankki*, ECLI:EU:C:2016:701.

Keskiviikko 13. helmikuuta 2019

62. korostaa, että Euroopan tulevaisuudesta käytävä pohdinta on jo alkanut Euroopan parlamentin, Eurooppa-neuvoston ja komission EU:n uudistamista koskevien eri kantojen pohjalta; pitää valitettavana, että näistä kannoista huolimatta on suunniteltu vain vähäisiä uudistuksia; korostaa, että sen jälkeen kun uusi parlamentti ja komissio on perustettu, niiden olisi hyödynnettävä edellisellä vaalikaudella tehtyä työtä ja aloitettava tehtyjen ehdotusten työstäminen;
63. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-